

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2009 v Bratislave, v trestnej veci **E. A. L.** (E. L.), v konaní o medzinárodnom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 16. októbra 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť **E. A. L. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave podala v predmetnej trestnej veci **E. A. L.** návrh na vzatie do predbežnej väzby, nakoľko na tohto bol prokurátorom Hlavnej prokuratúry M., v Bielorusku dňa 20. januára 2004 pod spisom číslo 03011092550 vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz pre spáchanie trestného činu závažnej sprenevery zneužitím právomocí podľa § 210 ods. 3 Bieloruského Trestného zákona.

Z vyššie citovaného návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave vyplýva, že zadržaný **E. A. L.** (E. L.) sa mal dopustiť trestného činu závažnej sprenevery zneužitím právomocí podľa § 210 odsek 3 Trestného zákona Bieloruskej republiky tým, že majúc úmysel zmocniť sa finančných prostriedkov občanov formou zneužitia služobných kompetencií vo funkcii osoby riaditeľa spoločnosti „M. - 1“ s.r.o., ktorá sa nachádza na ulici K. X., M. s cieľom získania klientov pre prácu mimo územia Bieloruskej republiky podal reklamu do prostriedkov masmediálnej komunikácie a nemajúc zámer splniť na seba prijaté záväzky, uzavrel s občanmi Bieloruskej republiky mandátne zmluvy o poskytnutí služieb pre zamestnanie za hranicami

Bieloruskej republiky, ktoré poslúžili ako základ pre dobrovoľné odovzdanie peňažných prostriedkov občanmi v hotovosti a formou vloženia na valutový účet číslo X. v P. v meste R., ktorý predložil občanom, takýmto činom sa L.E.A. v termíne od 19. novembra 2002 do 11. júna 2003 formou zneužitia služobných kompetencií zmocnil peňažných prostriedkov občanov – B. E.V., L. K.A., Č. S.V., S. V.F., Z. N.H., Z. S.Č., S. S.M. a celkovo sa za uvedené obdobie L. E.A zmocnil peňažných prostriedkov uvedených občanov v celkovej sume vo výške 87.657.450 rubľov, čo činí sumu 509,26 základných veličín a teda vo veľkom rozmere, (cca 4 300 USD).

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 505 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že E. A. L. sa berie do predbežnej väzby. Toto rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že v posudzovanej veci sú splnené všetky zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu prokurátora a pre vydanie rozhodnutia o vzatí E. A. L. do predbežnej väzby. Zároveň krajský súd konštatoval, že v tomto štádiu konania nie je oprávnený skúmať dôvodnosť trestného stíhania E. A. L., ktorý spáchanie trestnej činnosti popiera. Zadržaný E. A. L. v súčasnej dobe nie je v postavení obvineného a v extradičnom konaní otázka skúmania zavinenia zadržanej osoby vo vzťahu k trestnému činu kladeného mu za vinu je irelevantná. Krajský súd tiež konštatoval, že trestný čin, pre ktorý je zadržaný E. A. L. žiadaný pre účely trestného stíhania do Bieloruskej republiky, je trestným činom aj na území Slovenskej republiky, pričom pre rozhodovanie o nariadení predbežnej väzby nie je náš súd viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr., por.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal v zákonnej lehote zadržaný E. A. sťažnosť prostredníctvom obhajkyne. Odôvodnil ju v podstate konštatovaním, že podľa jeho názoru je rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave nesprávne pre svoju neopodstatnenosť, pretože krajský súd svoje rozhodnutie nepodporil žiadnymi skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali obavu, že E. A. L. sa nebude zdržiavať na území Slovenskej republiky. Ďalej zadržaný namietal, že prokurátor krajskej prokuratúry nevykonal dostatočné vyšetrovanie, ktoré mu ukladá § 502 ods. 1 Tr. por. ako aj tým, že samotné trestné stíhanie jeho osoby je vyfabrikované a je politického charakteru. E. A. L. tiež poukázal na možné porušenie medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky v prípade jeho vydania do Bieloruskej republiky pretože, podľa názoru zadržaného, Bieloruská republika nerešpektuje základné ľudské práva

a slobody. Napriek okolnosti, že spáchanie trestnej činnosti zadržaný popiera, tak deklaroval vôľu jeho rodiny i poslankyne parlamentu štátu Izrael, uhradiť Bieloruskej republike celú škodu, ktorá vznikla v predmetnej trestnej veci. Svoju sťažnosť zadržaný doplnil dňa 23.10.2009 v podaní, v ktorom opäť namietal porušovanie ľudských práv v Bielorusku a taktiež poukázal na svoj zlý zdravotný stav. V konečnom dôsledku zadržaný v podanej sťažnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a aby rozhodol o jeho nevzatí do predbežnej väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie a zistil, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom.

V predmetnej trestnej veci na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu vydaného prokurátorom Hlavnej prokuratúry Minsk dňa 20. januára 2004, pod spisom číslo 03011092550, bol E. A. L. uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 16. októbra 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/2009, vzatý do predbežnej väzby podľa § 505 ods. 1 Tr. por.

Z obsahu medzinárodného zatýkacieho rozkazu vyplýva, že tento bol na E. A. L. vydaný na účely zadržania a následnej extradície do Bieloruskej republiky, za účelom trestného stíhania pred justičnými orgánmi Bieloruskej republiky.

Zadržaný E. A. L. sa po oboznámení s obsahom medzinárodného zatýkacieho rozkazu vyjadril, že nesúhlasí s jeho vydaním do Bieloruskej republiky a zároveň prehlásil, že trvá na uplatnení zásady špeciality v plnom rozsahu.

K sťažnostným námietkam zadržaného proti vzatiu do predbežnej väzby najvyšší súd považuje za potrebné predovšetkým zdôrazniť, že pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie zadržanej osoby do predbežnej väzby je súd viazaný výlučne zákonnými podmienkami uvedenými v ustanovení § 505 ods. 1 Tr. por. Podľa citovaného zákonného ustanovenia predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Dôvodmi väzby podľa § 71 nie je pritom viazaný. Ak predseda senátu v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

Z uvedenej dikcie príslušného zákonného ustanovenia vyplýva , že v v takomto štádiu konania, pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie zadržanej osoby do predbežnej väzby sa súd nezaobera podmienkami prípustnosti alebo neprípustnosti vydania žiadanej osoby ani zákonnými podmienkami predbežného vyšetovania upravenými v ustanovení § 502 Tr. por. Pokiaľ zadržaný v odôvodnení svojej sťažnosti sa podrobne zaoberal práve týmito okolnosťami, tak Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie pri svojom rozhodovaní na tieto argumenty nemohol prihliadnuť ako na opodstatnené a dôvodné, pretože tieto budú predmetom konania súdu až na základe prípadného návrhu prokurátora o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby do Bieloruskej republiky. Z uvedených dôvodov sťažnostné námietky zadržaného E. A. L. smerujúce proti postupu Krajského súdu v Bratislave, najmä pokiaľ ide o skúmanie prípustnosti, prípadne neprípustnosti vydania zadržanej osoby, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súčasnom štádiu konania nepovažoval za dôvodné a relevantné.

Rovnako za nedôvodné považuje najvyšší súd aj sťažnostné námietky zadržaného smerujúce proti záverom krajského súdu, ktorými odôvodnil vzatie zadržaného do predbežnej väzby. Účelom predbežnej väzby podľa § 505 ods. 3 Tr. por. je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky. V posudzovanej veci si preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu osvojil názor krajského súdu, že v súčasnom štádiu konania je potrebné zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky predbežnou väzbou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje, že v danom prípade boli splnené zo strany krajského súdu aj ďalšie zákonné podmienky na rozhodnutie o vzatí zadržanej osoby do predbežnej väzby, pretože krajský súd rozhodol do 48 hodín od zadržania tejto osoby a taktiež rozhodol ako súd príslušný v zmysle § 505 ods. 2 Tr. por.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia podľa názoru najvyššieho súdu dôsledne vysporiadal aj s návrhom zadržanej osoby na náhradu predbežnej väzby písomným sľubom alebo prijatím peňažnej záruky, ako aj s okolnosťami týkajúcimi sa súčasného zdravotného stavu zadržaného E. A. L.

Nepriaznivý zdravotný stav rovnako nemôže byť dôvodom na prepustenie zadržaného E. A. L. z väzby, nakoľko táto skutočnosť nemá žiadny súvis s jeho vzatím do predbežnej väzby. Prirodzene, aj vo výkone väzby má zadržaný zabezpečenú zdravotnú starostlivosť v potrebnom rozsahu priamo vo výkone ústavu na výkon väzby podľa § 16 zák. č. 221/2006 Z.z.; ak by poskytnutie adekvátnej zdravotnej starostlivosti podmienky ústavu nedovoľovali, tak sa podľa § 3 ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. väzba na nevyhnutne potrebný čas vykonáva v nemocnici pre obvinených a odsúdených, prípadne sa podľa § 3 ods. 3 zák. č. 221/2006 Z.z. väzba na nevyhnutne potrebný čas vykonáva v inom zdravotníckom zariadení.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie, o vzatí zadržaného E. A. L. do predbežnej väzby a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave považuje v celom rozsahu za správne a zákonné. Sťažnosť E. A. L. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 2. novembra 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová